

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 13.11.2008
KOM(2008) 772 slutlig

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Energieffektivitet: Att nå 20-procentsmålet

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Energieffektivitet: Att nå 20-procentsmålet

SAMMANFATTNING

De europeiska stats- och regeringscheferna har åtagit sig att minska den primära energikonsumtionen med 20 % jämfört med prognoserna för 2020. Det kostnadseffektivaste sättet att minska energikonsumtionen och bibehålla vår nivå av ekonomisk aktivitet är ökad energieffektivitet. Energieffektivitet bidrar också till lösningen av de viktigaste energiproblemen, nämligen klimatförändringen, energisäkerhet och konkurrenskraft.

Gemenskapens lagstiftning om energieffektivitet har utarbetats i syfte att öka energieffektiviteten avsevärt i de viktigaste energiförbrukande sektorerna. Men den nuvarande lagstiftningen kommer inte att medföra tillräckliga energibesparingar för att uppfylla besparingsmålet på 20 %. De största hindren för förbättrad energieffektivitet är bristande genomförande av den nuvarande lagstiftningen, bristande kunskap hos användarna och avsaknaden av lämpliga strukturer för att driva på de investeringar som behövs i energieffektiva byggnader, produkter och tjänster och för att få ut sådana produkter på marknaden. Bedömningen av medlemsstaternas nationella handlingsplaner för energieffektivitet visar att det finns en klyfta mellan det politiska engagemanget för energieffektivitet och de faktiska insatserna. Medlemsstaterna måste genomföra energieffektivitetslagstiftningen snabbare och effektivare. Dessutom krävs det nya instrument för att öka energieffektiviteten ytterligare.

Kommissionen föreslår att man skärper lagstiftningen om energieffektivitet för byggnader och energiförbrukande produkter. Bestämmelserna i direktivet om byggnaders energiprestanda ska utvidgas till att gälla fler byggnader och ge energiprestandacertifikaten större vikt. Likaså ska inspektionsrapporter för uppvärmnings- och luftkonditioneringssystem få en större roll. Energimärkningsdirektivet ska ses över så att det täcker fler energiförbrukande och energirelaterade produkter, och inte bara hushållsapparater. Ett nytt direktiv om märkning av däck föreslås, som skulle kunna driva på marknadsinförandet av energieffektiva däck. Dessutom föreslår kommissionen detaljerade riktlinjer som ska underlätta införandet av el som producerats i högeffektiva kraftvärmeanläggningar. Ett meddelande om kraftvärme ska läggas fram, och för att ta itu med bristen på nödvändiga investeringar har man redan övervägt nya finansieringsinitiativ för energieffektivitet, som t.ex. ett EU-finansieringsinitiativ för hållbar energi, som också skulle bidra till att skydda EU:s ekonomi mot de försämrade finansvillkoren.

Europeiska rådet betonade vikten av europeiska ramar för energieffektivitetspolitiken, som 2006 års europeiska handlingsplan för energieffektivitet. Rådet uppmanade kommissionen och medlemsstaterna att skynda på genomförandet av denna handlingsplan och att fundera över en tänkbar översyn. I detta syfte kommer kommissionen att utvärdera handlingsplanen under 2009, och föreslå en ändrad plan. Därvid kommer man främst att öka incitamenten för att ge kapital till förbättrad energieffektivitet och ta fasta på den viktiga roll som städerna kan spela för att minska energiförbrukningen, bland annat genom att bygga ut befintliga nät som The Covenant of Mayors. På det internationella planet kommer

EU att fortsätta att driva energieffektivitetsfrågan i institutionaliserade dialoger och partnerskap.

1. RISKEN ATT INTE NÅ MÅLET

Energibesparing är EU:s mest direkta och kostnadseffektiva åtgärd för att anta de främsta utmaningarna på energiområdet, nämligen hållbarhet, försörjningstrygghet och konkurrens i enlighet med de strategiska målen i ”En energipolitik för Europa”.¹ EU:s ledare har understrukt behovet av att öka energieffektiviteten som en del av de så kallade 20-20-20-målen för 2020, nämligen att minska EU:s förbrukning av primärenergi med 20 %², nå det bindande målet med en minskning av växthusgasutsläppen med 20 % och öka andelen förnybara energikällor med 20 % före 2020. Mål både vad gäller minskningen av växthusgasutsläppen och förnybar energi stimulerar en förbättrad energieffektivitet, och ambitiösa insatser för ökad energieffektivitet kommer i sin tur att bidra till uppnåendet av EU:s klimatmål, bland annat inom ramen för om fördelning av insatserna³.

Om målet med en energibesparing på 20 % nås skulle EU inte bara förbruka cirka 400 Mtoe mindre primärenergi utan även undgå behovet av att bygga runt 1 000 kolkraftverk eller en halv miljon vindkraftverk.⁴ Koldioxidutsläppen skulle minska med cirka 860 Mt.⁵

Så kallade negawattimmar, eller energiförbrukning som kunnat undvikas genom besparingar, har blivit den enskilt viktigaste energiresursen. Till exempel skulle den slutliga energiförbrukningen per år ha ökat med 115 Mtoe eller 11 % under perioden 1997–2006 om inga förbättringar hade gjorts beträffande energieffektivitet.⁶ Detta utgör en tredjedel av alla importen av råolja i EU-27 under 2006. Energibesparing är av avgörande betydelse för att säkra EU:s energiförsörjning.

Mot bakgrund av den nuvarande utvecklingen i medlemsstaterna när det gäller utestående åtaganden är risken faktiskt uppenbar att vårt besparingsmål inte kommer att nås till 2020. I *bilaga 1* ges en kvantitativ uppskattning av den förväntade effekt som vissa särskilda lagar och åtgärder inom området för energieffektivitet kommer att få när de har genomförts fullt ut. Medlemsstaterna håller på att genomföra lagstiftningen och det är för tidigt att bedöma de fullständiga effekterna. Förstahandsinformationen om utvecklingen och genomförandet, liksom om andra indikatorer (se avsnitt 2) tyder på att energibesparingspotentialen inte förverkligas tillräckligt fort. Dessa åtgärder kommer att medföra energibesparingar på cirka 13 % till 2020 om medlemsstaterna genomför dem korrekt. Visserligen är detta redan en stor framgång, men det är ändå **långt ifrån vad som behövs**.

---

¹ KOM(2007) 1 slutlig.

² Europeiska unionens råd, Ordförandeskapets slutsatser den 8–9 mars 2007 (7224/1/07).

³ KOM(2008) 17.

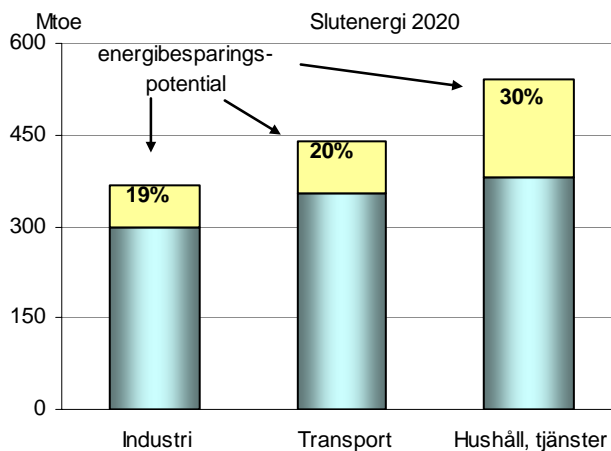
⁴ Baserat på antagandet att varje kraftverk har en kapacitet om 600 MW och är i drift 7 000 timmar/år samt att vindkraftverk har en genomsnittlig turbinstorlek på 4 MW år 2020 och är i drift 2 300 timmar/år.

⁵ En implicit emissionsfaktor har använts för 2020, beräknad som förhållandet mellan primär energiförbrukning och koldioxidutsläpp. Denna implicita faktor grundar sig på grundscenariot i Primes (aktualiserad 2007), som finns på http://ec.europa.eu/dgs/energy-transport/figures/trends_2030_update_2007/index_en.htm, och är beroende på bränslemixen 2020..

⁶ Odyssee-projektet, 115 Mtoe slutenergi motsvarar cirka 180 Mtoe primärenergi.

Av nyligen utförda studier framgår att det fortfarande finns betydande möjligheter till energibesparing, såsom visas i tabell ⁷.

Tabell 1. Uppskattad minskningspotential beträffande energiförbrukning år 2020

Många hinder återstår i arbetet med att åstadkomma energieffektivitet. I *bilaga 2* ges en översikt av de främsta pådrivande faktorer och hinder som står i samband med förverkligandet av förbättrad energieffektivitet. Tvärsektoriella hinder innefattar bristande genomförande av EU:s lagstiftning om energieffektivitet, otillräcklig tillgång till finansiering och ringa medvetenhet om vinsterna med energibesparing. Inom transportsektorn behöver den otillräckliga infrastrukturen för att främja energieffektiviteten och det begränsade engagemanget från sektorn åtgärdas. Bristande medvetenhet om de potentiella vinsterna och betydande initialkostnader utgör tydliga hinder för industrin. Den nuvarande situationen på finansmarknaderna gör det inte lättare att få tillgång till finansiering på kort sikt.

2. VAD SOM HAR GJORTS SÅ HÄR LÅNGT

2.1. Vikten av energieffektivitet

Energieffektivitet är högst relevant för EU:s medborgare. Fler och fler känner av effekterna av högre elräkningar, företagen likaså. Att minska energiförbrukningen är den bästa hållbara lösningen på lång sikt. De årliga vinsterna med energibesparing kan mycket väl överstiga 1 000 € per hushåll, varav 600 € på grund av lägre elräkningar och återstoden på grund av andra kostnadsbesparingar.⁸ Initialkostnader förblir emellertid en utmaning. Eftersom renoveringar har lång livstid kommer tilläggskostnaden för att göra renoveringen energieffektiv i sig att betala sig mycket fortare än livstiden för själva renoveringen. Ett nyligt exempel från Frankrike visar att isolering av taket på ett genomsnittshus kommer att spara så mycket värmeolja att åtgärden betalar sig på 3 år. Mer omfattande renoveringar (till exempel isolering av väggar, bättre fönster) kräver längre tid för att bli lönsamma.

⁷ Studie om energibesparingspotentialen i EU:s medlemsstater, kandidatländerna och EES-länderna. Fraunhofer ISI *et al*, preliminära resultat.

⁸ Baserat på förbrukningskostnaden per hushåll år 2005 (dvs. 1192 köpkraftspartier (pps) för elektricitet, gas och andra bränslen, och 1121 pps för transport) med en ökningsfaktor om 20 % till 2020.

Energieffektivitet gynnar EU:s ekonomi som helhet och lokal utveckling desto mer.⁹ De direkta vinsterna med energibesparing förväntas bli 220 miljarder¹⁰ per år om energiminskningens målet på 20 % nås år 2020. Den indirekta lönsamheten blir mycket högre. Energieffektiva produkter och material samt energitjänster utgör en lönsam marknad, även vad gäller export. Det är en möjlighet för europeiska företag att gå i spetsen för innovation och det skapar miljontals arbetstillfällen, ofta på lokala små och medelstora företag eftersom investeringar beträffande energieffektivitet mestadels har att göra med mindre renoveringsobjekt.

2.2. EU-instrument för att åstadkomma energieffektivitet

Energieffektivitet är resultatet av dels politisk utveckling, dels tillämpning av konkreta åtgärder. Teknisk utveckling utgör grunden och miljölagstiftningen har bidragit till mycket, särskilt systemet för handel med utsläppsrätter och handlingsprogram beträffande transportutsläpp. Beskattning och andra skatteåtgärder liksom statligt stöd och nya industripolitiska åtgärder ger också kraftiga marknadsincitament för kostnadseffektiva energibesparingar. Det är viktigt att även fortsättningsvis utnyttja dessa effektiva instrument, inte minst i dagens dåliga ekonomiska klimat.

EU:s särskilda politik inom området för energieffektivitet bygger på fem pelare:

(1) Den allmänna politiska ramen och de åtgärder som vidtagits inom den europeiska handlingsplanen för energieffektivitet.

(2) De nationella handlingsplanerna för energieffektivitet som baseras på ramdirektivet om energitjänster¹¹.

(3) Den rättsliga ramen för den mest betydande förbrukningssektorn – byggsektorn – och energiförbrukande produkter.

(4) Kompletterande politiska åtgärder såsom riktad finansiering, tillhandahållande av information och nätverk, till exempel The Covenant of Mayors och kampanjen för hållbar energi i Europa.

(5) Internationellt samarbete inom området för energieffektivitet.

I och med grönboken om effektivare energitnyttjande inledde kommissionen en debatt om effektiv energianvändning.¹² Potentialen att åstadkomma en minskning av förbrukningen av primärenergi med 20 % före 2020 på ett kostnadseffektivt sätt erkändes. För att nå detta mål utarbetades en omfattande **handlingsplan för energieffektivitet** som antogs år 2006.¹³ I denna fastställs sex huvudområden¹⁴ med den största energibesparingspotentialen och 85 åtgärder som ska vidtas på EU- och medlemsstatsnivå föreslås. Bland dessa har tio prioritetsåtgärder fastställts och goda framsteg har gjorts vad dessa beträffar.¹⁵ Arbetet med att genomföra handlingsplanen

---

⁹ Slutsatserna från Europeiska rådet den 22 och 23 mars 2005, 7619/05, CONCL 1.

¹⁰ KOM(2006) 545 slutlig. Besparingarna beräknas till 390 Mtoe. Med ett pris på 96 USD/fat efter skatt motsvarar detta 220 €miljarder.

¹¹ Direktiv 2006/32/EG (EUT L 114, s. 6).

¹² KOM(2005) 265 slutlig av den 22 juni 2005.

¹³ KOM(2006) 545 slutlig.

¹⁴ (1) Krav på energiprestanda för produkter, byggnader och tjänster, (2) energiomvandling, (3) transporter, (4) finansiering och prissättning, (5) energibeteende och (6) internationella partnerskap.

¹⁵ Till exempel märkning av apparater och utrustning samt fastställande av minimistandarder för energiprestanda. Antagande av krav på byggnaders prestanda och byggnader med mycket låg

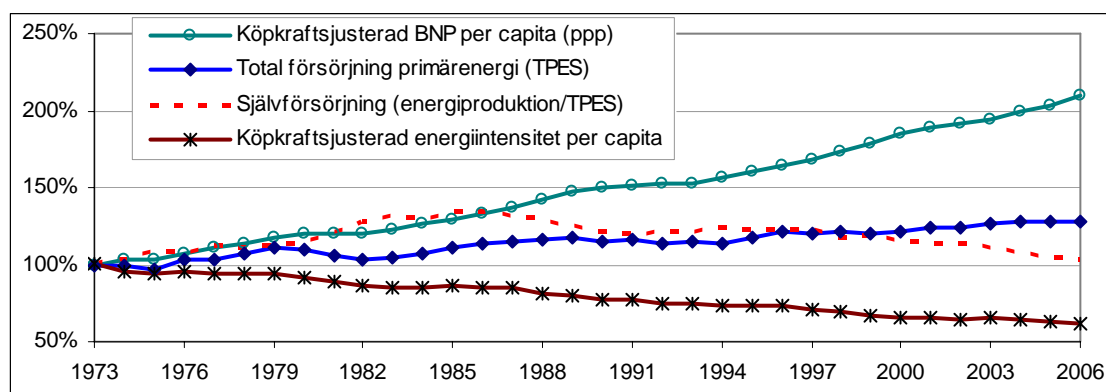
pågår och förväntas bli klart före 2012. En tredjedel av åtgärderna har genomförts men återstoden kräver fortfarande ett aktivt engagemang på både EU- och medlemsstatsnivå (se även avsnitt 4.1 nedan).

Smarta mätare, märkning och informativ fakturering som visar faktisk konsumtion kan också hjälpa de enskilda att spara energi. I direktivet om energitjänster¹⁶ föreskrivs det att medlemsstaterna ska se till att det finns överkomliga mätare som visar den faktiska energiförbrukningen. Energieffektivitet är också en nyckelaspekt i Medborgarnas energiforum¹⁷, ett regleringsforum som nyligen inrättats av kommissionen.

2.3. Utveckling på EU-nivå

Under de senaste årtiondena har det pågått en snabb, ekonomisk utveckling som har ökat våra energibehov (se tabell 2 nedan). Medan det nationella välståndet har mer än tvådubblats sedan den första oljekrisen på 1970-talet har den energi som ska utgöra ett stöd för denna utveckling endast ökat med 30 %. Energieffektiviteten¹⁸ har dessvärre under 1990-talet sett en minskad utveckling och under nuvarande årtionde har den minskat ytterligare. Sedan 1980-talet ökar beroendet av energiimport igen. EU är beroende av import för mer än hälften av dess energibehov.

Tabell 2. Utveckling av några huvudindikatorer för Europa (1973 = 100 %)¹⁹

Den politik och de åtgärder inom området för energieffektivitet som genomförts sedan 1997 har tillsammans med "normala" tekniska framsteg bidragit till en förbättrad genomsnittlig slutenergieffektivitet med 1,3 % per år mellan 1997 och 2006²⁰ inom EU. Utan dessa förbättringar skulle förbrukningen av slutenergi ha varit

---

energiförbrukning. Att effektivisera elproduktion och eldistribution. Att göra bilar bränsleeffektivare. Att underlätta lämplig finansiering av investeringar i energieffektivitet. Enhetlig beskattning. Energieffektivitet i tätbebyggda områden.

¹⁶ Direktiv 2006/32/EG artikel 13.

¹⁷ Medborgarnas energiforum sammanträdde för första gången den 27–28 oktober 2008 i London.

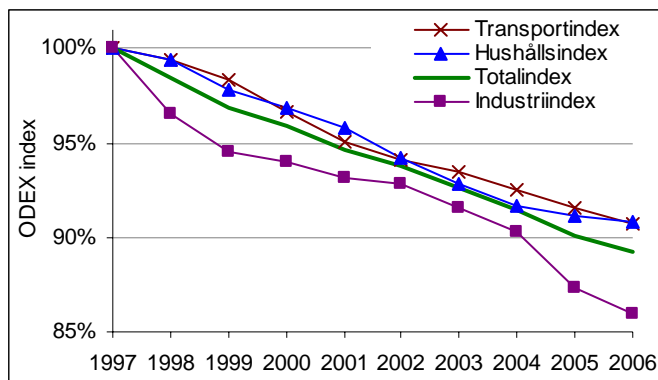
¹⁸ Energieffektivitet mätts i energiintensitet, det vill säga den energi som förbrukas per producerad enhet. En större energieffektivitet kommer att minska energiförbrukningen per prestanda, tjänst eller vara men motsvarar nödvändigtvis inte energibesparingen eftersom vi tenderar att värma och kyla fler hus, köra fler kilometer och använda elektronisk utrustning i större omfattning.

¹⁹ På grund av begränsade uppgifter inkluderar tabellen alla länder i EU-27 med undantag för de tre baltiska staterna och Slovenien. Eurostats uppgifter används om inte annat anges.

²⁰ Grund: ODEX. Detta är ett alternativt index för sammanlagd energiintensitet, som används i Odyssee-projektet. Siffran erhålls genom att samla förbrukningsenhetens förändringar på utförliga nivåer, per delsektor eller slutanvändning, vilka observerats under en viss tid. ODEX-indexet innefattar inte många

11 % högre år 2006. Industrisektorn åstadkom de största förbättringarna inom området för energieffektivitet. Den har ökat sin energieffektivitet med 24 % sedan 1997. Transportsektorns och hushållens energieffektivitet har förbättrats med endast 9 %, det vill säga 1,1 % per år. Se tabell 3 nedan.

Tabell 3. Utvecklingen inom området för energieffektivitet för slutkonsumenter i EU-27 (ODEX index, 1997 = 100 %)

Det finns ett stort utrymme för förbättring av energiproduktions- och överföringseffektiviteten. En minskad förbrukning av slutenergi innebär ännu större besparingar längre bak i kedjan. Om en slutkonsument förbrukar 1kWh mindre elektricitet sparas 2,5 kWh primärenergi. Detta innebär också att en minskad förbrukning av slutenergi har ett mycket högre penningmässigt värde jämfört med en lika stor minskad förbrukning av primärenergi.

2.4. Utveckling på nationell nivå

Gemenskapslagstiftningen om energieffektivitet är grundstommen för de nationella portföljerna eftersom den fastställer rättsliga förpliktelser i ett antal direktiv och överlåter genomförandet till medlemsstaterna. **Det görs inte tillräckliga framsteg med detta genomförande.** Införlivandet har gått långsamt och efterlevnaden är ojämn på nationell nivå. Medlemsstaterna börjar inrätta finansieringssystem men de är ofta osammanhängande. Det finns även andra hinder såsom avsaknad av information, administrativa svårigheter och personal med otillräcklig utbildning.

Direktivet om energitjänster²¹ ger en allmän ram för flera olika besparingsåtgärder inklusive ett ungefärligt energibesparingsmål.²² Direktivet gäller för energidistributörer, systemansvariga för distributionssystem, företag som säljer energi i detaljistledet och till alla energianvändare med undantag för de som omfattas av systemet med handel av utsläppsrätter.

På grund av direktivets många tillämpningsområden och olikheterna mellan medlemsstaterna emellan vad gäller utvecklingen av energiinfrastruktur har medlemsstaterna genomfört och tillämpat direktivet på mycket olika sätt. Kommissionen bedömer för närvarande de nationella genomförandeåtgärderna.

Enligt direktivet ska varje medlemsstat inlämna en nationell handlingsplan för energieffektivitet. Dessa handlingsplaner uppvisar respektive medlemsstats strategi

faktorer såsom strukturella och andra förändringar som inte rör energieffektivitet (till exempel reboundeffekten). Se även: www.odyssee-indicators.org.

²¹

Se not 11 ovan.

²²

Artikel 4.

för att uppnå direktivets energibesparingsmål. I *bilaga 3* ges en kortfattad bedömning av de nationella handlingsplanerna. Några av dem innehåller sammanhängande och omfattande strategier för att nå målet. De flesta handlingsplaner uppvisar dessvärre en tydlig klyfta mellan medlemsstaternas politiska åtagande vad gäller energieffektivitet och de åtgärder som de föreslår. Europeiska rådet har begärt att de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet ska vara i centrum för alla de ansträngningar som görs för att nå EU:s energibesparingsmål²³. Slutligen borde de nationella planerna vara ett allomfattande rapporteringsverktyg för medlemsstaterna beträffande deras politik för energieffektivitet.

2.5. Utveckling på regional och lokal nivå

Regionala och lokala myndigheter har en avgörande roll när det gäller att genomföra politik för energieffektivitet. Städer och regioner är vanligtvis ansvariga för byggnadstillstånd, skatteincitament och korrekt tillämpning av stadsplanerings- och byggnadsbestämmelser. De har även en allt större pådrivande makt vad gäller energieffektivitet i och med sina strategier för offentlig upphandling.

Kommissionen inledde därför *The Covenant of Mayors* år 2007. Inom ramen för detta system förbinder städer och regioner sig att överträffa målet med en 20-procentig minskning av växthusgasutsläpp år 2020 och med anledning av detta ska de ta fram en handlingsplan för hållbar energi. Detta utgör en möjlighet att få fram en allomfattande, lokal översikt där energieffektivitet, förnybar energi, stadstrafik och offentlig upphandling integreras i en plan som inte bara kommer att leda till ekonomiska vinster utan även till miljömässiga och sociala fördelar.

3. NÄSTA STEG

Kommissionen föreslår ett energieffektivitetspaket som består av följande: ett förslag till omarbetning av direktivet om byggnaders energiprestanda, ett förslag till en översyn av direktivet om energimärkning, ett förslag till ett nytt direktiv som innehåller ett märkningssystem för däck, ett beslut från kommissionen som fastställer riktlinjer för beräkning av mängden kraftvärmeproducerad el och ett meddelande om kraftvärmegenerering.

Paketet presenteras i avsnitten 3.1–3.3 nedan.

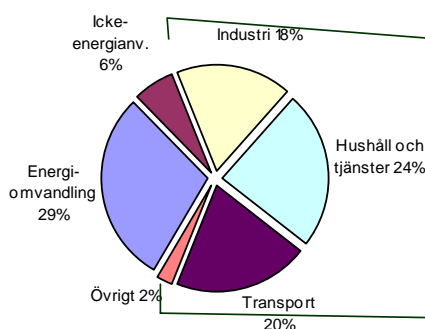
3.1. Byggnaders energieffektivitet – ett nytt sätt att förverkliga potentialen

Energiförbrukningen i bostadshus och kommersiella byggnader står för cirka 40 % av EU:s totala förbrukning av slutenergi och 36 % av EU:s totala koldioxidutsläpp. Den kostnadseffektiva energibesparingspotentialen fram till 2020 är anmärkningsvärd: En minskad energiförbrukning om 30 % inom sektorn är möjlig. Detta motsvarar en förbrukningsminskning om 11 % av EU:s slutenergi. Energiförbrukningen inom denna sektor fortsätter emellertid att öka.

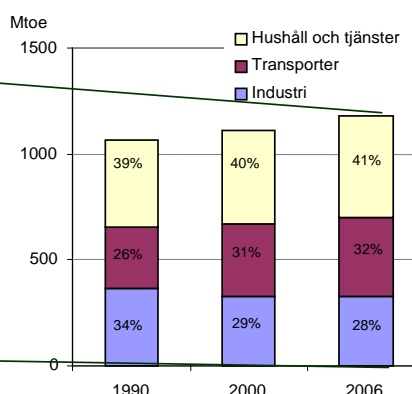
---

²³ Europeiska unionens råd, Ordförandeskapets slutsatser den 19–20 juni 2008 (11018/08).

Tabell 4. Beräknad energiförbrukning (brutto) per sektor 2006 (EU27)

Tabell 5. Utveckling av den slutliga energiförbrukningen per sektor (EU-27)

Byggnadsdirektivet²⁴ ger en ram för konkreta åtgärder och krav på medlemsstatsnivå och med en översyn menas att direktivet förenklas och förtydligas samt att striktare bestämmelser införs. Medlemsstaterna kommer att förbli ansvariga för att införa konkreta krav. Kommissionen föreslår att gränsen på 1 000 m² för befintliga byggnader som omfattas av större renoveringsarbeten²⁵ tas bort. Kraven på energiprestanda kommer därför att omfatta fler byggnader. Certifikat beträffande energiprestanda bör bli mer tillförlitliga, värme- och luftkonditioneringsanläggningar bör kontrolleras regelbundet och medlemsstaterna ska utarbeta nationella planer för lågenergibygnader. De föreslagna ändringarna ger medlemsstaterna möjlighet att förverkliga mer än hälften av den återstående kostnadseffektiva potentialen inom denna spridda sektor (60–80 Mtoe eller 5–6 %/år av den totala efterfrågan på primärenergi 2020).

Kommissionen kommer år 2009 att lansera ett omfattande så kallat uppbyggnadsinitiativ för att öka medvetenheten bland alla parter i byggnadskedjan om besparingspotentialen som innefattar den nuvarande byggplattformen och fullbordar initiativet ”Lead Market Initiative on Sustainable Construction”. Syftet med dessa är att driva på marknadens antagande av innovativa, hållbara och energieffektiva byggnadslösningar. Kommissionen kommer även att arbeta tillsammans med arbetsmarknadens parter för att främja investeringar inom sektorn.

Även kommissionen äger stora byggnader och arbetar med certifieringen av dessas energiprestanda för att ligga helt i linje med kraven i direktivet.

3.2. Produkters energieffektivitet

Som en del av handlingsplanen för en hållbar industripolitik och hållbar konsumtion och produktion har kommissionen lagt fram ett förslag för att utöka tillämpningsområdet för direktivet om ekodesign²⁶. Detta följs nu av ett förslag till en översyn av direktivet om energimärkning²⁷. Båda instrumenten kommer att omfatta

²⁴ Direktiv 2002/91/EG (EGT L 1, s. 65).

²⁵ Definitionen av större renoveringar bibehålls. Investeringen ska antingen omfatta mer än 25 % av hela byggnadens värde (exklusive mark) eller så ska mer än 25 % av själva byggnaden strukturrenoveras. Renovering av en lägenhet i ett stort flerfamiljsbyggnad omfattas därmed oftast inte av kraven.

²⁶ KOM(2008) 399 slutlig.

²⁷ Direktiv 92/75/EEG (EGT L 297, s. 16).

kommersiella och industriella energiförbrukande produkter och energirelaterade produkter såsom fönster och motorer som används i byggnader. Ett reviderat märkningsdirektiv kommer, i relevant fall, att fastställa de märkningsklasser inom vilka produkter inte kommer att upphandlas av eller ges incitament från offentliga myndigheter.

Ett förslag till ett märkningssystem för däck är också en del av detta paket. Syftet är att främja upptagandet på marknaden av bränsleeffektiva däck, även kallade lätttrullande däck.

Kommissionen förväntas att till våren 2009 anta ekodesign-åtgärder för glödlampor (vilket kommer till att leda till en reduktion av antalet oekonomiska glödlampor), elektrisk utrustning i standbyläge, utrustning för gatu- och kontorsbelysning, externa nättaggregat och digitalboxar. Värmepannor och varmvattenberedare, tv-apparater, motorer och olika typer av vitvaror kommer också att behandlas år 2009. Som exempel på de potentiella vinsterna kan nämnas att ett utbyte av en hushållsgaspanna (med en ineffekt om 22kW) av medelstorlek och klass M, vilket är ett representativt exempel på vad som säljs mest i genomsnitt, till en högeffektiv modell, leder till en årlig besparing av bränslekostnader om cirka 250–300 €. Det hela betalar sig inom cirka 5–6 år.²⁸

3.3. Kraftvärme

Kraftvärme är en mycket effektiv teknik för att producera elektricitet och värme. På grund av behovet av parallell värmelast ("parallel heat load") används kraftvärme främst för fjärrvärme och inom industrin. Direktivet om kraftvärme²⁹ främjar högeffektiv kraftvärme. För att säkerställa att direktivet genomförs till fullo har utförliga riktlinjer antagits. Dessa förtydligar förfarandena och definitionerna för en harmoniserad metod för att fastställa den mängd elektricitet som produceras genom kraftvärme³⁰. Riktlinjerna gör det lättare för medlemsstaterna att genomföra direktivet på ett bättre sätt.

Kommissionens meddelande presenterar ytterligare möjligheter till att förbättra kraftvärmens ställning.

3.4. Finansiering

I syfte att främja investeringar för att förbättra energieffektiviteten finns det olika finansieringssystem³¹ och de första resultaten av dessa är positiva: Hänsyn tas till energieffektivitet i fler stadsutvecklings- och stadsförnyelseprojekt. I Tyskland har till exempel effektivitetsåtgärder finansierats i cirka 2,5 miljoner hem under perioden 1990–2006. Bara investeringarna under 2006 kommer att på lång sikt leda till en minskning av koldioxidutsläppen om mer än 1 miljon ton per år. Investeringarna har vidare lett till 220 000 arbetstillfällen det året, främst inom byggindustrin. Andra liknande initiativ tas nu i flera andra medlemsstater.

---

²⁸ Preparatory Study on Eco-design of CH-Boilers – VHK, Delft 30.9.2007, www.ecoboiler.org.

²⁹ Direktiv 2004/8/EG (EUT L 52, s. 50).

³⁰ Se bilaga II till direktiv 2004/8/EG.

³¹ Europeiska investeringsbanken och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling ger finansieringsmöjligheter till olika förmånstagare. På EU-nivå finns finansieringskällor som medel från sammanhållningsfonden, det 7:e ramprogrammet för forskning och andra källor som den globala fonden för energieffektivitet och förnybar energi.

Det är uppenbart att potentialen finns, men detta är ännu inte allmänt erkänt och initiativen är spridda. Att utforma effektiva åtgärder på området för energieffektivitet som riktas mot hushåll och små och medelstora företag kräver en välsamordnad finansieringsram från privat och nationellt håll samt från EU i linje med gemenskapslagstiftningen. EU:s finansieringskällor inbegriper strukturfonderna. Gemenskapens fonder, som Intelligent energi, och lån kan sedan säkert få efterföljare runt om i EU. Standarderna kan därefter tjäna som en mall som ska följas på nationell nivå.

Kommissionen arbetar även med Europeiska investeringsbanken och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling i syfte att inrätta ett finansieringsinitiativ för hållbar energi inom EU, som ska frigöra omfattande finansiering från kapitalmarknaderna till förmån för investeringar i energieffektivitet, förnybar energi, ren användning av fossila bränslen och kombinerad värme och elektricitet från förnybara energikällor i Europas städer. Den svåra situationen på finansmarknaderna förstärker behovet av att undersöka fördelarna med ett instrument som finansieras med offentligt stöd. Dt krävs gemensamma insatser för att hitta nya och innovativa finansieringssystem som möjliggör välfärdsökande investeringar i energieffektivitet, vars risknivåer inte täcks av marknaderna.

En helhetssyn vad gäller finansiellt stöd, inte bara till energieffektivitetsprogram utan till alla de program som främjar kampen mot klimatförändringar och säker energiförsörjning, kommer att omfattas av den förnyade Lissabonstrategin senare i år. I tider med bristande offentliga resurser finns det ett behov av att säkerställa att offentliga medel spenderas på sådana saker som kan tjäna europeiska syften på ett så kostnadseffektivt sätt som möjligt.

Till följd av den historiska krisen på de internationella finansmarknaderna befinner sig det finansiella systemet i en lång process av låneminskningar. Därför måste man ta upp frågan om hur innovativ teknik som kan öka energieffektiviteten ska finansieras. Kommissionen kommer att i samarbete med medlemsstaterna undersöka hur man kan främja energieffektivitet och grön teknik, exempelvis i byggnader och rena bilar, och därmed öppna nya möjligheter för näringslivet och inte minst småföretagen, samtidigt som man hjälper EU att uppnå sina klimatmål. Ökad efterfrågan efter energieffektiva produkter och tjänster kan uppnås med minskade skatter och andra riktade skatteåtgärder, och även detta ska övervägas.³²

De sammanhållningspolitiska programmen har anslagit över 4,2 miljarder euro till främjandet av energieffektivitet för perioden 2007–2013. Sammanhållningsfonderna ger stöd till en rad olika aktiviteter på detta område, bland annat förbättringar av industrins, handelns, transportsektorns och offentliga byggnaders energieffektivitet, kraftvärme och lokal energiproduktion, innovation för hållbar energi och utbildning för övervakning och bedömning av energiprestanda. I de nya medlemsstaterna ger sammanhållningspolitiken dessutom på vissa villkor stöd till investeringar i energieffektivitet i privatbostäder. Eftersom en del sådana åtgärder kan finansieras under andra budgetrubriker i sammanhållningsbudgeten, som Forskning och utveckling eller återställande av stadsområden eller av landsbygden, kan det stöd som ges till EU:s energipolitik i realiteten anses vara betydligt högre. Dessutom kan finansiella instrument som skuldfinansiering och aktiefonder som tillhandahålls av

---

³² KOM(2008) 706 slutlig, 29.10.2008, Från finanskris till återhämtning: ram för åtgärder på EU-nivå.

EIB-gruppen (t.ex. i form av strukturprogramlån) och EBRD ge förvaltningsmyndigheter möjlighet att få extra medel för operativa program.

Kommissionen kommer även att undersöka möjligheterna att länka samman statligt stöd med energieffektiva resultat i ett större sammanhang, i enlighet med vad som redan föreslogs i det föreslagna direktivet om energimärkning för energirelaterade produkter. Ett alternativ skulle kunna vara att göra en översyn av direktivet om energitjänster.

Kommissionen kommer att presentera ett meddelande om finansieringen av teknik med låga koldioxidutsläpp till våren 2009. Kommissionen förbereder även en översyn av direktivet om beskattning av energiprodukter³³ vilket kommer att leda till en anpassad ram för frågor om energieffektivitet och koldioxidutsläpp som inte omfattas av systemet för handel med utsläppsrätter.

4. YTTERLIGARE ÅTGÄRDER

4.1. Utvärdering av den europeiska handlingsplanen för energieffektivitet

I enlighet med vad som anges i handlingsplanen för energieffektivitet från 2006 kommer kommissionen att utvärdera denna år 2009 och ta fram en reviderad handlingsplan enligt Europeiska rådets önskemål. Utgångspunkten för detta arbete kommer att vara besparingspotentialen och kostnadseffektiviteten med avseende på de politiska instrumenten. EU-lagstiftningen om energieffektivitet kommer att analyseras. Energieffektivitet måste integreras till fullo i den vidare energipolitiken, särskilt EU:s energi- och klimatpaket med dess dynamiska politik beträffande koldioxid och förnybar energi. Handlingsplanen kommer att förbli ett komplement till systemet för handel med utsläppsrätter. Målsättningarna måste bli högre på längre sikt, till exempel för 2030 och 2050. En nödvändig förutsättning är att det finns ett system för granskning eller mätning av energibesparingar³⁴ som inrättats efter gemensam överenskommelse och att riktiga konsekvensbedömningar görs.

Planen kommer att fokusera på energiförsörjning, överföring och konsumtion, samt på de främsta energiförbrukande sektorerna. Tyngdpunkten kommer fortfarande att läggas på byggsektorn. Eftersom fler människor bor i städer kommer byggsektorn att utgöra en naturlig möjlighet för ökad effektivitet. ”The Covenant of Mayors” och liknande stadsnätverk är mycket viktiga för att målsättningarna ska kunna nås. Städer erbjuder också möjligheter när det gäller att öka stadstrafikens effektivitet och användandet av elbilar. Eftersom 23 % av de totala koldioxidutsläppen kommer från transporten på vägarna³⁵ är minskningen av fordons energiintensitet och utsläpp en stor utmaning. Informations- och kommunikationsteknik (IKT) förtjänar även särskild uppmärksamhet eftersom IKT-baserade lösningar bland annat kan möjliggöra fortlöpande övervakning, kontroll och automatisering av energiförbrukningen och ge konsumenterna tillgång till uppgifter om energiförbrukning och t.o.m. –kostnader (nästan) i realtid. I början av nästa år

---

³³ Direktiv 2003/96/EG (EUT L 283, s. 51).

³⁴ Man måste kunna mäta förbättringar i energieffektiviteten. Det finns inga gemensamma metoder för att mäta detta, men det finns ett flertal indikatorer, som beskrivs i detta meddelande. Direktivet om energitjänster föreskriver en vidareutveckling av harmoniserade mätmetoder, och medlemsstaterna och kommissionen håller tillsammans på att ta fram gemensamma riktlinjer för detta.

³⁵ Europeiska miljöbyrån, Annual European Community Greenhouse Gas Inventory 1990-2005 and Inventory Report 2007, s. 88.

kommer kommissionen att presentera ett meddelande och en rekommendation som omfattar specifika åtgärder för att undanröja hindren och till fullo utnyttja de möjligheter som IKT ger för effektivare energianvändning.

4.2. Internationella relationer

Gemenskapen utbyter åsikter och bästa praxis i frågor om energieffektivitet med tredjeländer. Bilateralt sett hamnar frågor om energieffektivitet högt upp på dagordningen i de dialoger som förs med Brasilien, Indien, Kina, Ryssland och USA samt inom ramen för dialogen med utvidgningskandidater och i den europeiska grannskapspolitiken. På regional nivå behandlas frågan inom ramen för energisamarbetet inom Euromed, Baku-processen tillsammans med partner från Östeuropa, Kaukasus och Centralasien och inom ramen för Afrika–EU-partnerskapet för energi. I det multilaterala sammanhanget godkände G8 och gemenskapen³⁶ den sista juni inrättandet samarbetsorganet IPEEC (International Partnership for Energy Efficiency Cooperation). The Heiligendamdialogen är en liknande ram som inrättades av G8. Gemenskapen har undertecknat energistadgeprotokollet om energieffektivitet och därtill hörande miljöaspekter.

5. SLUTSATSER

Energi och energianvändning är något som påverkar oss alla. Energieffektivitet motverkar klimatförändringar, förbättrar energisäkerheten, bidrar till att nå Lissabonmålen och minskar kostnader för alla EU-medborgare.

Att göra energieffektivitet till verklighet och åtminstone nå energibesparingsmålet på 20 % måste förbli en prioritering och gemenskapens gemensamma mål. Ansträngningarna för genomförande av politik måste intensifieras – särskilt genom de nationella handlingsplanerna – och initiativen från detta paket måste snabbt ledas in i lagstiftningsprocessen. De föreslagna åtgärderna kommer tillsammans med finansieringsincitament, energibeskattnings och ökad medvetenhet att ge bestående, konkreta resultat.

---

³⁶ Kina, Indien och Sydkorea har också godkänt IPEEC.

Annex 1

Expected annual primary energy saving potential by 2020 for EU27 for some specific Energy Efficiency measures (full implementation)

Measures		Yearly primary energy savings by 2020 compared to 'business as usual' scenario in Mtoe	Yearly primary energy savings by 2020 compared to 'business as usual' scenario in %	Reference document ³⁷
1	energy services Dir 2006/32/EC	Max 193	Max 9.8%	COM(2008)11 (as of 2016)
2	eco-design Dir 2005/32/EC (appliances) and labelling framework Dir 92/75/EC	96	4.9%	EuP preparatory studies http://ec.europa.eu/energy/demand/legislation/eco_design_en.htm#consultation_forum
	energy star agreement with USA	2	0.1%	
3	buildings Dir 2002/91/EC	130	6.6%	SEC(2006)1174
4	cogeneration Dir 2004/8/EC	23	1.2%	COM(2002)415
5	fuel efficiency in road vehicles - CO ₂ &cars –public procurement	36	1.9%	COM(2007)856 & SEC(2007)1723 COM(2007)817
6	car fuel efficiency labelling Dir 1999/94/EC			
7	urban transport - integrated approach	20	1.1%	Policy assessment of the CIVITAS initiative
	TOTAL NET (taking into account the interplay of measures and the witnessed implementation speed)	256	13%	
	OBJECTIVE EU27 in 2020	394	20%	
Note: PRIMES model 'business as usual' baseline projections (update 2007) in 2020: EU27 TOTAL primary energy consumption = 1968 Mtoe.				

³⁷

The reference documents contain projected effects of the proposed policies therein at the time of their adoption, expressed either in final or primary energy demand percentages. The ratio between final and primary energy saving is approximately 2:3.

Annex 2

Energy saving potentials by final energy consuming sector and key drivers, actors and barriers for energy efficiency improvements

Sector	Share in final energy cons. (2006)	Saving potential by 2020 ³⁸	Key drivers for energy efficiency	Key barriers	Key actors
All sectors	100%	21%	<ul style="list-style-type: none"> • Energy policies • Market forces/ energy prices • Financing and taxation • Awareness • Technological development 	<ul style="list-style-type: none"> • Incomplete implementation of energy efficiency legislation • Lack of awareness • Market failures 	<ul style="list-style-type: none"> • Everybody
Households and commercial buildings	41%	30%	<ul style="list-style-type: none"> • EU and national/regional legal requirements • Technological developments • Financial and fiscal incentives • Energy services Companies • Information instruments (e.g. labelling, certificates, metering, campaigns) • Behaviour trends 	<ul style="list-style-type: none"> • High up-front costs • Owner-tenant dilemma • Lack of awareness on the benefits • Overestimation of the investment needs • No access to attractive financing options • Energy efficiency not recognized as business opportunity 	<ul style="list-style-type: none"> • Property owners and tenants • Construction business • Financial institutions • Consumer associations • National/local authorities • EU institutions
Transport	31%	20%	<ul style="list-style-type: none"> • EU and national/regional legal requirements • Consumer awareness • Information campaigns • Labelling • High energy prices 	<ul style="list-style-type: none"> • Lack of information • Limited commitment from transport industry • Insufficient infrastructure (e.g. poor urban planning, limited public transport) • Behaviour patterns 	<ul style="list-style-type: none"> • Transport companies • Associations • Citizens • National/local authorities • European institutions
Industry	28%	19%	<ul style="list-style-type: none"> • High energy and carbon prices • Voluntary and mandatory agreements • Improved energy efficiency of production processes 	<ul style="list-style-type: none"> • High up-front costs • Limited commitment • Low awareness of the benefits • Overestimation of the investment needs • Lack of financing • Low share of energy in production costs 	<ul style="list-style-type: none"> • Companies • Industry associations • National/local authorities • European institutions

³⁸

Source: see note 7 supra.

Annex 3

Assessment of the National Energy Efficiency Action Plans

This Annex gives a concise summary of the assessment of the National Energy Efficiency Action Plans (NEEAPs) submitted by all Member States under Directive 2006/32/EC.³⁹

Background

In accordance with Article 14 (2) of the Directive, Member States were required to submit their first NEEAPs to the Commission not later than 30 June 2007.

For the purpose of the first NEEAP, each Member State should have adopted an overall national indicative savings target of 9% or higher⁴⁰, to be achieved in 2016, and an intermediate national indicative savings target for 2010. NEEAPs are intended to set out the national strategies of Member States towards the overall and intermediate national indicative targets. Member States should show, in particular, how they intend to comply with the Directive's provisions on the exemplary role of the public sector and the provision of information and advice on energy efficiency to end users.

The first NEEAPs should stimulate the translation of energy saving objectives into concrete and coherent measures and actions at the level of each Member State and set implementation milestones. The plans should trigger an exchange of experience between the Member States and create a dialogue between the Commission and Member States. Subsequent implementation, monitoring and evaluation of the strategies and the measures identified, complemented by benchmarking and a 'peer review' process at European level, should help Member States learn from the successes and mistakes of others and should facilitate the diffusion of best practices throughout the EU.

Assessment of the NEEAPs

The first NEEAPs propose a wide diversity of policy packages and measures targeting different end-use sectors. Many NEEAPs demonstrate coherent and comprehensive strategies towards the intermediate and overall targets, backed by institutional and financial provisions. A number of NEEAPs clearly identify their priority end-use sectors or policy tools.

In contrast, some NEEAPs show piecemeal thinking with a scattering of fragmented energy efficiency measures. The absence, or sporadic indication of savings estimates in the majority of NEEAPs, along with the mostly limited degree of detail about assumptions made in estimating savings from different measures, have impeded the quantitative assessment of the NEEAPs and how realistic they are. In addition, for several Member States there is a considerable gap between the political commitment to energy efficiency and the measures adopted or planned, as reported in the NEEAPs, and the resources attributed to preparing it.

---

³⁹ More detailed results of the assessment of NEEAPs will be presented in a separate Commission Staff Working Document planned to be produced by the end of 2008.

⁴⁰ Percentage of saved final energy consumption of non ETS sectors to be measured in 2016 in relation to the average final energy consumption during five-year period previous to the implementation of the Directive for which official data are available (Directive 2006/32/EC (OJ L 114, p. 64), Annex 1).

Almost all Member States have introduced 9% national indicative energy savings target for 2016 calculated in line with Annex I of the Directive. Some Member States have committed to targets that exceed 9%: Italy 9.6%, Cyprus 10%, Lithuania 11%, and Romania 13.5%. This is very positive. Other Member States have indicated that they expect savings from measures to go beyond 9% without committing to the higher target (Luxembourg 10.4%, Ireland 12.5% and the United Kingdom 18%). A number of Member States indicate that the NEEAPs form part of their strategy to reach the 20% reduction in energy demand by 2020, among them Austria, Ireland and Sweden. A few Member States fail to comply with some provisions related to the setting of national indicative savings targets. Non-conformity is related in particular to the calculation methodology set out in Annex I and to the 2008-2016 timeframe.

Ongoing measures that qualify as "early action"⁴¹ dominate the majority of NEEAPs and some Member States indicate stricter interpretation of such early actions. Some Member States explicitly indicate the share of savings from early action. In contrast, the NEEAPs of some Member States such as Estonia, Latvia and Poland rely extensively on new measures, though it is difficult to assess whether certain Member States will be able to deliver in accordance with their strategies given the brief descriptions of measures and the absence of saving estimates.

Measures in the buildings sector, especially residential buildings, have been at the heart of most NEEAPs. Numerous measures target refurbishment of existing buildings. Some Member States declare ambitious strengthening of building codes and support passive or low-energy house buildings. With varying degrees of detail, almost all NEEAPs also include measures in the tertiary, transport and industrial sectors. However, as regards agriculture, the only NEEAPs to include measures specific to this sector are from Latvia, the Netherlands, Spain and Sweden. Some NEEAPs have included measures that fall outside the scope of the Directive. Most commonly these include fuel switch and power generation, including large Combined Heat and Power installations, biomass district heating, network loss reduction, biofuels, measures in international transport, and measures that have some impact on the Emission Trading Scheme.

In addition, many of the NEEAPs include a number of promising horizontal measures. The majority of the NEEAPs propose a range of measures to fulfil the provisions regarding the exemplary role to be played by the public sector, but some Plans contain little or no information in this regard. However, few NEEAPs demonstrate good strategies for communicating the exemplary role of the public sector. Public procurement is a key element in capturing the power of the public purse for energy efficiency and the majority of NEEAPs contain public procurement measures. However, it is not always clear if these measures contain concrete requirements, as called for in Annex VI of the Directive, and exactly how these would be met.

Most Member States have introduced a variety of information measures. These range from measures aimed at altering general public behaviour, such as public awareness raising campaigns, public training and education, advice on energy use and general information sources like web tools and publications, to measures that target business

---

⁴¹ Energy improvement measures initiated by the Member State not earlier than 1995 (in certain limited cases not earlier than 1991) that have a long-lasting effect, which will still lead to energy savings in 2016 (Directive 2006/32/EC, Annex 1).

entities. The latter comprise sector-focussed information campaigns, trainings for professionals, energy audits and energy efficiency publications for professional stakeholders.

A number of NEEAPs provide good examples of best practices and innovative measures with a strong set of diverse information measures that target the general public and businesses.

Conclusions

The analysis of the NEEAPs has shown that many Member States already recognised that with an integrated approach these national plans can become the key tool not only for the effective implementation of Directive 2006/32/EC, but also for the real push to achieving energy savings which go beyond obligations arising from the current EU legislation on end-use energy efficiency. The Commission recognises the great potential that NEEAPs could play to help with getting better focus and streamlining of Member States' policy, legal and support actions to help their citizens and all local market actors save energy in a cost-effective way, thus reducing emissions of greenhouse gases, increasing the competitiveness of European businesses and improving energy security of the EU. Given the growing importance of energy saving to energy security and sustainable development of the EU, the Commission would welcome Member States taking the initiative to further improve their current NEEAPs (eg. add/improve measures for important areas/sectors not sufficiently covered in their current plans, provide further details of planned actions, etc).

Lessons for the future

The current NEEAPs could play a more important role. National plans will only be effective when they stand for real action: it should set a quantitative, measurable target with a time schedule and concrete steps on who is doing what and the budgetary and human resources available. National plans should require the competent national authorities to work together. Administrative structures should be in place with a clear division of responsibilities. Member States should also ensure that sufficient resources are made available for the promotion of energy efficiency services, information provision and monitoring.

Also ideally, the EU's Efficiency Action Plan could be linked more closely to the national efficiency plans and the latter could take into account longer term time horizons (e.g. 2030, 2050) and more ambitious targets that are agreed to by the Member States at EU level. Integration with other reporting obligations, especially those related to climate protection - e.g. alignment of reporting periods, streamlined methodologies on calculation of energy savings and reduction of CO₂ emissions - would reduce the reporting burden already carried by the Member States.